

РЕШЕНИЕ

№ 72

гр. София, 07.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 5-ТИ ТЪРГОВСКИ, в закрито заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Величка Борилова

Членове: Зорница Гладилова
Мария Райкинска

като разгледа докладваното от Величка Борилова Въззивно търговско дело № 20231001000065 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.25, ал.4 ЗТРРЮЛНЦ и е образувано по жалба на „Дару Кар“ЕАД, ЕИК 121243960, чрез адв.К. К. от САК насочена против Решение № 11/03.01.2023 г., постановено по т. д. № 2253/2022 г. по описа на СГС, ТО в частта му, с която е оставена без уважение жалбата на настоящия частен жалбоподател против отказ на длъжностното лице по регистрацията /ДЛР/ при АВ с № 20221130130533/01.12.2022 г. за извършване вписване по партидата на дружеството на действителния собственик на заявена промяна в поле 537 и 5371, в които се посочван едноличния собственик на капитала на заявителя и неговия законен представител.

В жалбата се правят оплаквания за неправилност на първоинстанционното решение, като постановено в нарушение на съдопроизводствените правила, установени от ЗТРРЮЛНЦ, както и на материалния закон – ЗМИП, във връзка с които се иска отмяна на обжалваното решение и на отказа на ДЛР и връщане на преписката на последното за извършване на исканото вписване.

Твърди се, че в случая заявлението, с което е поискано процесното вписване, изхождало от управомощено лице, обстоятелствата, чието вписване се иска, подлежали на вписване и обявяване в ТР, като същите били установени по надлежен начин от приложенията към заявлението.

Софийският апелативен съд, в решаващия състав, като съобрази доводите на дружеството жалбоподател и съобрази данните по първоинстанционното дело, приема следното:

Жалбата на „Дару Кар“ЕАД е процесуално допустима, като подадена в рамките на преклузивния срок по чл.25, ал.4 от ЗТРРЮЛНЦ срещу подлежащ по въззивен контрол съдебен акт от активно процесуално легитимирано лице - заявителя в охранителното производство, чрез нарочно упълномощен адвокат.

Обжалваното решение е валидно и допустимо в обжалваната му част /в останалата му

уважителна част е влязло в сила и не е предмет на настоящето производство/, а при преценка на оплакванията за неправилността му, решаващият състав съобрази следното от фактическа и правна страна:

Извършената служебна справка и от настоящия състав по партидата на дружеството жалбоподател в ТР при АВп установи, че с изрично заявление № 20221130130533 на 30.11.2022 г. е поискано на промяна във вписаните обстоятелства по партидата на дружеството в ТР в поле 537 и 5371 касаеща юридическото лице, чрез което пряко се упражнява контрол /“Експерт Сервиз“ЕООД/ и неговите представители /С. А. К./.

Заявлението е било придружено и със съответните приложения - пълномощни и декларации.

Справката установи още, че до заявяването на исканата промяна в поле 537 е вписано друго юридическо лице, чрез което се упражнява контрол - „Финанс Инфо Асистанс“ЕООД, а в поле 5371 - като представител на последното са вписани Д. П. М. и З. А. С..

Произнасяйки се по заявлението в посочената му част ДЛР е отказало вписване и обявяване на заявените обстоятелства в посочените полета с аргумент, че юридическото лице, действителен собственик на дружеството заявител, е разкрито и обявено административно и служебно, т.к. те вече фигурират като такива по партидата му в ТР.

С частта от обжалваното решение първоинстанционният съд по същество е приел, че по арг. от чл.64, ал.5 ЗМИП и § 2, ал.3 ДР на с.з., действащите правни норми нямат предвид едноличния собственик на капитала, нито други подлежащи на вписване обстоятелства в ТР, а само обстоятелствата, които не са измежду подлежащите на вписване, но касаят лица, за които без да се налице данни за притежание, имат възможност да влияят върху дейността на дружеството по начините, посочени в § 1 от ДР на ТЗ. И т.к. едноличния собственик на капитала вече е вписан в регистъра, то това обстоятелство не подлежи на обявяване по реда на ЗМИП.

Решаващият въззивен състав изцяло споделя гореизложените доводи, които са съответни на установените по делото данни и на духа и смисъла на приложимия материален закон.

Така нормата на чл.63, ал.4, т.2 сочи, че в ТР освен действителните собственици подлежат на вписване и данните за юридическите лица или други правни образувания, чрез които пряко или непряко се упражнява контрол върху лицата по чл. 61, ал. 1 и по чл. 62, ал. 1, вкл. фирма, номер в национален регистър, правна форма според националното законодателство, седалище и адрес на управление и идентификационните данни за представляващите ги лица.

В случая няма спор и се установява от извършената служебна справка по партидата на дружеството жалбоподател в ТР установи, че “Експерт сервиз“ЕООД, ЕИК 202683671 е вписано като едноличен собственик на капитала на „Дару кар“ЕАД на 24.11.2022 г., респ. - обявен е актуалния устав на последното дружество, в чл.24 от който е установимо вписаното обстоятелство.

Следователно и юридическото лице, което в случая се иска да бъде обявено като такова, чрез което се упражнява контрол е идентично с това, вписано като едноличен собственик на капитала на търговското дружество заявител. Този факт предпоставя еднозначно, че именно „Експерт сервиз“ЕООД упражнява пряк контрол върху търговското дружество по смисъла на чл. 63, ал. 4, т. 2 ЗМИП.

И т.к. последното обстоятелство вече е вписано и обявено в ТР, то по арг. от чл.63, ал.5 ЗМИП същото не подлежи на повторно заявяване и вписване.

Като е стигнал до идентичен правен извод, първоинстанционният съд е приложил точно относимия към казуса материален закон.

В отговор на оплакванията в частната жалба следва да се посочи, че горният извод се налага и при съобразяване на безспорния факт, че обективното ни законодателство, чрез материалния закон - ЗМИП, регламентира като отделно и самостоятелно за деклариране и вписване обстоятелство данните за юридическите лица или други правни образувания, чрез които пряко или непряко се упражнява контрол върху лицата по чл. 61, ал. 1 и по чл. 62, ал.

1, включително фирма, номер в национален регистър, правна форма според националното законодателство, седалище и адрес на управление и идентификационните данни по т. 1 за представляващите лица – чл. 63, ал. 4, т. 2 ЗМИП.

Буквалното, а и систематичното тълкуване на цитираните правни норми обаче сочат на извод, че това отделно и самостоятелно деклариране касае единствено и само онези обстоятелства, които не са вписани по друг начин в ТР, поради което и не могат да станат достояние на трети лица.

В случая, както вече се посочи, заявените за вписване обстоятелства в поле 537 и 5371 са съответно вписани и обявени в ТР в съответствие с принципите на чл.2а от ЗТРРЮЛНЦ - т.е. станали са публични и всяко трето добросъвестно лице може да се осведоми за тях, считано от момента на вписването и обявяването им, което изключва необходимостта от повторност на това действие.

Несъстоятелно е оплакването, че първоинстанционният съд е приложил неправилно нормата на чл.63, ал.5 ЗМИП, доколкото същата по изричен и недвусмислен начин урежда единствено и само хипотезата на заявяване вписването на действителния собственик по смисъла на § 2 от ДР на ЗМИП - т.е. на физическо, а не на юридическо лице, от една страна. От друга, дори да се приеме за състоятелно тълкуването на жалбоподателя, че нормата се отнася до обстоятелствата, касаещи и юридическите лица, упражняващи пряк или непряк контрол по отношение тези по чл.61, ал.1 и чл.62, ал.1, то същата изключва необходимостта от заявяване за вписване на обстоятелството относно действителните собственици на дружеството заявител тогава, когато същите вече са вписани като съдружници или еднолични собственици на капитала по партидите им.

И т.к. посоченото изключение безспорно е налице в настоящия казус, то даденото от първоинстанционния съд тълкуване на приложимия материален закон е правилно.

По изложените съображения жалбата срещу него в частта му, с която е оставена без уважение тази на „Дару Кар“ЕАД срещу отказа на ДЛР касателно отказа от вписване и обявяване на обстоятелствата, заявени за това в поле 537 и 5371, се явява неоснователна.

Така мотивиран, Софийският апелативен съд, ТО, пети състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 11/03.01.2023 г., постановено по т. д. № 2253/2022 г. по описа на СГС, ТО в частта му, с която е оставена без уважение жалбата на „Дару Кар“ЕАД, ЕИК 121243960 против отказ на Длъжностното лице по регистрацията при АВ с № 20221130130533/01.12.2022 г. за извършване вписване по партидата на дружеството на действителния собственик на заявена промяна в поле 537 и 5371, в които се посочван едноличния собственик на капитала на заявителя и неговия законен представител.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____